

Verslag van “Café La Musette” door Yves Bondue (3/04/2025)

Omdat vorig jaar de eerste muzikale matineevoorstelling een groot succes was, besloot het bestuur deze formule in 2025 te herhalen. In de huidige turbulente, onvoorspelbare en onzekere tijden waarin wereldleiders onheilspellende taal spreken, focussen op een wapenwedloop en een hybride conflictvoering dreigt, kan een mens wel wat warmte en ontspanning gebruiken. De 74 aanwezige leden startten vanaf 9u met een lekker en stevig ontbijt, een combinatie van hartige en zoete smikkeltjes: een glaasje fruitsap, mini-sandwiches met Hollandse kaas en ambachtelijke gekookte beenham, een zoet spiestoetje, een kleurrijke seizoenfruitsla en geurige koffie à volonté. Yves Bondue is een muzikale duizendpoot. Die vakkundigheid heeft hij grotendeels via zelfstudie opgepikt. Zijn muzikale reis begon al op jeugdige leeftijd en muziek bleef de rode draad door zijn leven. Daarnaast is hij ook gastdocent aan diverse hogescholen van muziek en drama. Voor hem zijn zingen en vertellen één en ondeelbaar. Sinds 25 jaar is hij voltijds aan de slag als muzikant, presentator, verteller en auteur van verhalen en romans. Naast de muziekgroepen en theatergezelschappen waarin hij dagelijks actief is, bieden weinig dingen hem meer voldoening dan zingen en accordeon spelen, solo, akoestisch en zonder veel toeters en bellen. Zijn treksak klonk afwisselend sfeervol of virtuoos, orkestraal of glashelder. Zijn warme diepe stem bekoorde direct alle toehoorders. De veelzijdige muzikant bracht eigen liedjes, kleinkunst, Franse chansons en musette, dialect- en cafémelodieën, nummers van volkszangers en meezingers. Onder meer het “Volkslied” van de Westhoek en Antwerpen stonden op zijn repertoire als eerbetoon aan de unieke artiest-levensfilosoof Willem Vermandere en de legendarische in 2008 overleden volkszanger Wannes Van de Velde. Je voelde aan dat hij graag tegen zijn publiek babbelde. Hij vertelde verhalen uit zijn leven, hoe liedjes tot stand komen en over allerlei humoristische voorvallen die mensen boeien. Zijn zang doorspekte hij met luchtige vertelsels over de Kemmelberg en de Schreve alsook ontroerende, grappige of sappige petites histoires. De anekdote over “La Fête de la Saint-Jean” en “De streekmusea van de Westhoek” ontlokte schalks gelach. “Mia” van het Gentse boegbeeld Luc De Vos leidde hij in met humor over zijn houten grafzerk in de vorm van een wijnkist op de begraafplaats Campo Santo te Gent. Na de voorstelling kreeg hij een warme staande ovatie vanwege de zaal. Gezellig nakeuvelen deden we bij een receptie nadien waar de bubbels rijkelijk vloeiden en de vijf hartige amuses lekker smaakten: wannenlapperspaté met uienconfituur, hoofdvakke met mosterd, een knapperige grissini met gandaham en olijfjes, een artisanaal kaasroosje en gerookte zalmsnippers in een pittig mierikswortelsausje.

Christine, verslaggever, Marijke en Lieve, clubfotografen